

Giới thiệu Cô Gái Hai Thế Giới

Truyện Cô Gái Hai Thế Giới là một câu chuyện ngôn tình đầy thú vị. Dục hóa trùng sinh, phượng hoàng niết bàn. Một kiếp sống lại, phong quang vô hạn. Kiếp trước các ngươi nợ ta, kiếp này ta sẽ đòi lại gấp ngàn lần. Vận mệnh xoay chuyển, ác quỷ trở về.

Phong thủy luân hồi, kiếp này cô là người chiến thắng. Trời xanh luôn luôn công bằng, lấy đi một thứ của bạn thì sẽ trả lại một thứ tốt hơn. Tiêu Dao tin tưởng vào điều đó. Bởi vì, cô trùng sinh, trở về năm 18 tuổi.

Sống lại một đời, cô nhất định phải sống vì chính mình, bảo vệ người thân, giết tra nam, diệt bạch liên hoa. Tất cả đều giống như cô đã tính toán từ trước, chỉ có hấn là ngoại lệ. Những tưởng trái tim đã băng giá, hết thảy chỉ còn lại thù hận. Nhưng hấn lại xuất hiện, khiến cho cô lạc lối trong ánh mắt hấn, quyến luyến sự dịu dàng của hấn, chấp nhận sự bá đạo của hấn, lại vương vẩn trong lưới tình của hấn không thoát ra được.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Chương 1 : Trùng Sinh

Tiêu Dao đã có một giấc mơ rất lạ. Trong mơ, cô đang ở một thế giới chỉ toàn một màu trắng vô định, không có bất kì một vật thể hay sinh vật sống nào. À, không phải, ngoài cô ra còn có một người nữa. Đó là một cô gái toàn thân đều là đồ màu đen, đứng ở đó lại phá lệ chói mắt. Trong tay cô ấy là một quyển sổ bìa đen với những hoa văn rất kì lạ. Chỉ thấy cô gái nhẹ nhàng lên tiếng, giọng nói trong trẻo không có độ ẩm hay một chút phập phồng nào:

“Tiêu Dao, từ vong vào lúc không giờ ngày 13 tháng 7 năm 2026, mã số 912. Tôi chính là từ thần phụ trách dẫn dắt linh hồn cô “Nói đến đây cô ta hơi ngừng lại sau đó mới tiếp tục nói:

“Nhưng mà, cô vẫn chưa thể đầu thai kiếp khác, bởi vì cô vẫn còn lưu luyến với thế giới này, trái tim có quá nhiều thù hận. Bởi vậy, tôi sẽ cho cô một cơ hội trở về quá khứ để thay đổi vận mệnh. Tuy nhiên, cái gì cũng phải có giá của nó, nếu trong vòng một năm mà cô không thể tìm được một người yêu cô hết mực, sẵn sàng vì cô mà từ bỏ sinh mệnh thì cô sẽ biến mất mãi mãi. Cô có đồng ý không?”

Tiêu Dao vẫn chưa hết sửng sốt với cái danh xưng từ thần kia. Cô cứ nghĩ từ thần phải là một bộ xương khô trùm áo choàng đen, tay cầm lưỡi hái chứ nhỉ? Nhưng mà bây giờ cô không còn thời gian cho cái nghi hoặc vớ vẩn này nữa, cái cô quan tâm là câu hỏi kia. Cô muốn sống lại sao? Đương nhiên muốn. Cô còn muốn trả thù những kẻ đã làm hại cô, cướp lại những thứ thuộc về cô và bảo vệ cho những người yêu thương cô, không để họ phải vì cô mà hi sinh vô ích. Nghĩ vậy, ánh mắt cô kiên định:

“Tôi nguyện ý”

Có vẻ từ thần cũng không thấy ngạc nhiên với quyết định này của cô, chỉ bình thản bổ sung:

“Ngoài ra, mọi người sau khi trùng sinh sẽ nhận được một loại dị năng, của cô chính là khả năng tự hồi phục. Chỉ cần thân xác còn lành lặn thì dù vết thương có nặng tới đâu cũng có thể ngay lập tức chữa khỏi. Hơn nữa, máu của cô có công dụng chữa bách bệnh. Tuy rằng đây là lợi thế của cô nhưng cô cũng có thể vì nó mà gặp nguy hiểm. Tôi chỉ muốn nhắc nhở cô tốt nhất đừng để ai biết về điều này. Được rồi, chúc cô lên đường bình an”

Từ thần vừa dứt lời thì một chùm ánh sáng lóe ra, ngay lập tức trước mắt Tiêu Dao xuất hiện một cánh cổng cực lớn, có vẻ rất nặng nề. Cánh cổng ấy từ từ mở ra. Cô không chút do dự mà bước vào, trước khi đi còn không quên nói lời cảm ơn với từ thần đáng yêu. Lần này trở về cô nhất định sẽ thay đổi, Tiêu Dao âm thầm quyết định.

Hai mắt cô bỗng nhiên tối sầm, mất đi ý thức. Một vòng xoáy cực lớn kéo cô vào luân hồi. Viễn cảnh trong mơ cũng hoàn toàn biến mất.

Mở mắt ra lần nữa, Tiêu Dao đối diện với trần nhà trắng toát, mùi thuốc khử trùng gay mũi. Cô đã trở về rồi sao?

Một giọng nam trầm thấp vang lên, trong giọng nói để lộ rõ sự tức giận của chủ nhân:

“Tĩnh rồi?”

Tiêu Dao bỏ qua sự khó chịu toàn thân, cố gắng xoay cái đầu cứng ngắc về phía người nói. Anh ta mặc áo sơ mi trắng cùng quần bò tôn lên dáng người cao ngất, khuôn mặt điển trai có vẻ lạnh lùng. Trong mắt tuy rằng tức giận nhưng lại nhiều hơn là đau lòng. Người này, không phải anh trai của cô thì là ai. Nhưng lúc này nhìn anh có vẻ trẻ hơn rất nhiều, khuôn mặt tuy lạnh lùng trầm ổn nhưng vẫn rất trẻ con. Mười năm trước, là lúc anh ấy hai mươi mốt tuổi. Thật tốt quá, vì đã có thể gặp lại anh lần nữa. Nước mắt tự nhiên chảy ra từ khóe mắt, giọng nói khàn khàn khẽ gọi:

“Anh hai”

Tức giận trong lòng Tiêu Dao cũng vì bộ dáng này của cô mà dập tắt hơn phân nửa, nhất là ánh mắt rung rung nước kia khiến anh rất đau lòng. Cô em

gái mà anh cung chiều từ nhỏ , cầm trong tay sợ rớt ngấm trong miệng sợ tan , anh làm sao dám làm mất lạnh với cô nữa chứ . Ngay lập tức đứng dậy tới bên giường nhẹ nhàng ôm cô vào lòng :

“Ngoan , Dao nhi , có khó chịu ở đâu sao , nói cho anh hai biết”

“Không có , em chỉ là rất nhớ anh “

“Nhóc con hư hỏng , còn nói nhớ anh . Nhớ anh tại sao lại không nhớ lời anh dặn hã . Đã nói em đừng chạy theo tên khốn kiếp kia nữa mà em có nghe lời sao . Em nhìn xem , bây giờ em bệnh nằm trên giường hã có nhớ tới em sao , chỉ biết làm anh lo lắng . Ai em không thích lại cứ thích cái tên cặn bã đó . Hã mà cung xứng với em sao ? “

Lúc này anh hai cần nhìn một tràng dài mà cô không thấy phiền chán chút nào , chỉ cảm thấy trong lòng ấm áp . Cả hai kiếp đều vậy , chỉ có anh mới là người thật tâm yêu thương bảo vệ cô . Vậy mà kiếp trước cô luôn làm trái lời anh , cuối cùng anh còn vì cô mà chết , cô quả thật là ngu xuẩn mà . Anh hai , kiếp này hãy để em bảo vệ anh đi . Tất cả những người từng làm hại chúng ta , em sẽ khiến bọn họ trả giá thật đắt .

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chương 2 : Tới Nhật Bản

Đợi cho anh lái nhai xong cô mới lên tiếng :

“Anh hai , em đã biết , sau này sẽ không như thế nữa “ Nói xong còn rất tri kỉ với tay lên bàn cạnh giường bệnh rót cho anh một cốc nước để nhuận giọng .

Tieu Dật máy móc nhận cốc nước từ tay em gái , khó hiểu vì sao hôm nay con bé lại nhu thuận như vậy . Không phải mọi khi nó đều hằn không thể một ngày 24 tiếng chạy theo tên đó sao , bây giờ anh chỉ nói vài câu liền đáp ứng không tìm hã nữa .

Nhận thấy sự nghi ngờ của anh , cô nhẹ giọng giải thích :

“Anh đừng suy nghĩ nhiều , em chỉ là đột nhiên nhận ra hã không đáng để em trả giá nhiều như vậy . Trên đời này đâu phải chỉ có mình hã là đàn ông , em không tin mình lại không thể tìm được một người tốt hơn hã vạn lần”

“Em không thích hã nữa ?”

Cô gật đầu chắc chắn : “ Đúng vậy “

Có lẽ là do ánh mắt của cô quá mức chân thành , giọng nói kiên định không cho phép người ta nghi ngờ , anh lần đầu tiên cảm thấy trên người em gái có một loại khí chất bức người . Nhưng mà như vậy lại khiến anh rất vui mừng , cuối cùng thì em gái cũng trưởng thành rồi . Người đang bị vây trong cảm giác nhà có con gái lớn đã trưởng thành hoàn toàn quên mất một chuyện quan trọng . Đó là nếu yêu một người tới mức điên cuồng lâu như vậy bỗng nhiên thay đổi 180 độ không phải quá lạ sao ?

Rèn sắt phải nhân lúc còn nóng , Tieu Dật ngay lập tức đổi chủ đề :

“ Bác sĩ nói ngày mai là em có thể xuất viện rồi , anh đã đặt vé máy bay sang Nhật , 9h sáng mai em lập tức xuất phát đi “

“Khoan đã , em còn muốn...” ở bên cạnh anh mấy ngày mà . Đoạn sau chỉ là nói thầm trong bụng . Ai bảo cô vừa mới tròn sinh , được gặp lại anh khiến cô cảm thấy giống như mơ vậy , vậy mà lại phải rời đi sớm khiến cô rất khó chịu .

“ Không nhưng nhị gì hết , tuần sau có một buổi đấu giá bất động sản tổ chức ở tokyo . Anh đã điều tra qua rồi , trong đó có một miếng đất có điều kiện phát triển rất thuận lợi . Anh muốn xây dựng ở đó một chi nhánh mới , tiến quân vào thị trường Nhật . Anh thân là chủ tịch tập đoàn không thể đi được , giao việc này cho người khác lại không yên tâm , em không thể giúp anh được sao ? “

Những điều này đương nhiên cô biết rất rõ , thậm chí còn nhớ rõ ràng người cuối cùng có được nó chính là Âu Dương Hãn . Miếng đất này giúp hã có được trợ lực rất lớn trong cuộc chiến tranh đoạt gia sản . Chỉ là , lần này cô sẽ không để cho hã thành công . Âu Dương Hãn , kiếp trước anh nợ tôi , tôi nhất định sẽ đòi lại gấp trăm lần !

“A , được rồi “

“Vậy thì tốt , hơn nữa thân thể em từ nhỏ đã không tốt , tới đó có thể đi ngâm suối nước nóng thuận tiện ngắm cảnh vui chơi cho thỏa thích . Cứ coi như là du lịch giải sầu đi . “ Biết là anh lo lắng tâm trạng cô không tốt ảnh hưởng tới thân thể , trong lòng rất cảm động , gật đầu thật mạnh một cái .

Giả bộ như lơ đãng nhớ tới điều gì , cô khẽ cong khóe miệng giống như vô tình hỏi :

“ Anh hai, ba không tới thăm em sao ?”

Rõ ràng thân thể của anh bỗng nhiên cứng đờ , giọng nói không mặn không nhạt đầy vẻ châm biếm : “ Ông ta nói có cuộc họp quan trọng không tới được “

Sau khi tới bệnh viện , anh có gọi điện báo cho ông ta Dao nhi bị bệnh . Nhưng thái độ của ông ta thờ ơ lạnh nhạt , giọng điệu không kiên nhẫn đáp một câu : “Nó bệnh thì đưa đến bệnh viện , gọi điện tới cho ta làm gì “ Lúc đó anh ngay cả ý muốn giết người cũng có . Không muốn Dao nhi bị tổn thương nên anh không muốn nhắc tới , không ngờ vẫn không tránh được . Những biểu cảm trên mặt cô lại ngoài dự đoán của anh . Cô chỉ nhẹ nhàng nhếch miệng giống như không ngạc nhiên chút nào , một lúc sau mới nói :

“Bận rộn thế sao ? Thật là nực cười . Lúc nào cũng có thời gian quan tâm hai ả , còn chúng ta thì không thèm để ý . Cũng không sao cả , em cũng chẳng thèm tình thương giống như bố thí đó . Cứ để ông ta quan tâm tới đứa con gái bảo bối kia đi “

Kiếp trước Tiêu Dao vẫn luôn coi ông ta như một người cha mà đối đãi , ngay cả khi mẹ cô mới mất hai tháng mà đã muốn đưa tiểu tam vào cửa cũng không để ý . Cô luôn cho rằng ông chỉ là nhất thời bị mê hoặc rồi sẽ tỉnh táo lại thôi . Nhưng mà một kẻ khi vợ mình đang mang thai mà ra ngoài tăng tịu với kẻ khác có thể tốt được sao ? Cô thật ngây thơ khi cho rằng có thể lấy lại tình cảm lúc xưa . May mà trước khi mất mẹ cô đã kịp thời nhường lại hết cổ phần cho anh trai , ông ta cũng không chiếm được chỗ tốt gì . Lúc đó vì anh hai phản đối kịch liệt cộng thêm uy hiếp nên bây giờ hai kẻ kia vẫn cứ danh không chính ngôn không thuận , chắc là đã hận chết anh em co rồi . Nghĩ tới là lại cảm thấy sáng khoái cả người .

Tiêu Dật chăm chú quan sát biểu cảm trên mặt của em gái , thấy cô không có vẻ gì là đau lòng mới yên tâm lại . Tuy vậy vẫn an ủi :

“Em không cần đau lòng , chúng ta hai người nương tựa vào nhau là tốt rồi , không cần quan tâm tới những người không cần thiết “

Đúng vậy , cô chỉ cần có anh hai yêu thương là đủ rồi , anh sẽ luôn vì cô mà chống đỡ cả khoảng trời , như thế là cô đã hạnh phúc rồi . Nghĩ vậy có vui vẻ cười :

“em hiểu mà”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Chương 3 : Lần đầu gặp mặt

Tiêu Dao vừa xuất viện đã bị anh hai tổng lên máy bay . Cô bĩu môi nhìn người đang nhanh chóng muốn đuổi mình đi kia . Thật là , cô đã hứa là không đi tìm hấn nữa rồi mà anh còn lo lắng tới mức độ này . Cô cảm thấy lòng tự trọng của mình đang bị đã kích nặng nề đó .

Nhưng mà...haiz cũng phải thôi , ai mà tin dc là cô có thể ngay lập tức vứt bỏ kẻ mà mình đã chạy theo suốt hai năm kia chứ . Hơn nữa , lần này cô tới đó cũng là có mục đích . Khóe miệng kéo ra một tia cười lạnh , miệng lẩm bầm cái tên mà cô căm thù nhất : “ Âu Dương Hàn , chúng ta sắp được gặp lại nhau rồi . Tôi nhất định sẽ cho anh một kinh hi thật lớn “

Sau 4 tiếng ngồi trên máy bay , cuối cùng Tiêu Dao cũng đã đặt chân tới đất nước Nhật Bản xinh đẹp . Thực ra , từ khi còn bé cô đã mong ước được sống định cư ở Nhật , bởi vì nơi này chính là thiên đường của anime và manga đó nha . Cảm nhận được không khí trong lành , dường như một môi trường chuyển đường dài đều đã tan biến . Có lẽ , anh hai nói cũng đúng , cô sẽ nhanh chóng giải quyết lũ người đáng ghét kia rồi ở lại Nhật vui chơi một thời gian .

Trong khi cô đang suy nghĩ thì một giọng nam trầm ấm vang lên :

“ Xin chào , cô là Tiêu tiểu thư , Tiêu Dao đúng không ?”

Lúc này cô mới ngẩng đầu , ngay lập tức liền bị người trước mắt làm cho choáng váng . Mày rậm , mũi cao , một đôi mắt đào hoa mê người . Ngũ quan hoàn mỹ tựa điêu khắc , quả thật là không chê vào đâu được . Anh ta nói tiếng Trung không được lưu loát cho lắm , khi thấy cô cứ nhìn chăm chăm mình đến nỗi người thì hơi xấu hổ , vành tai lạng lẽ đỏ lên , nhẹ giọng ho khan một tiếng . Nhận ra mình vừa thất lễ , cô hơi cúi đầu theo nghi lễ chào hỏi của người Nhật , lịch sự nói : “ Tôi đúng là Tiêu Dao , xin hỏi anh là?”

“Xin tự giới thiệu , tôi là Tatsuji Ryo , là thiếu gia nhà Tatsuji , tôi tới đây để đón cô ”

Sau đó , anh còn đưa ra một tấm danh thiếp thiết kế đơn giản nhưng rất đẹp mắt . Cô nhìn qua một lần , chắc chắn không phải là giả rồi mới gật đầu :

“Vậy thì làm phiền anh rồi ”

Nhưng mà điều cô không ngờ là lại có người tới đón mình , hơn nữa lại là thiếu gia nhà Tatsuji nữa chứ . Gia tộc Tatsuji chính là người tổ chức buổi đấu giá này . Không biết vị thiếu gia nhà họ tự mình tới đón cô là có ý gì đây . Nhưng mà cô cũng không thể hỏi rõ được , cô không thể đắc tội với bọn họ .

Thời thì đành bình tới tướng chặn , nước tới đất chặn là được rồi .

Bây giờ cô mới để ý , đằng sau hai người họ có khoảng mười người , tất cả đều mặc kimono truyền thống màu đen , không những không kì lạ mà còn có một vẻ đẹp riêng biệt . Chỉ là , đi đón người nhưng có cần phô trương thế không ? Cô còn có thể nghe thấy tiếng xì xầm nhỏ nhỏ xung quanh kia kia . Lại đem ánh mắt chuyển về phía người đàn ông bên cạnh , vẻ mặt anh ta rất trầm tĩnh có vẻ như đã quen với tình huống này . Nhưng mà cô thì không ! Kiếp trước cô rất thích được vạn người chú mục nhưng bây giờ chỉ thấy phiền chán mà thôi .

Nhìn thấy vẻ mặt này của cô , anh cũng biết là cô không quen . Nhưng mà chịu thôi , anh cũng không thể làm gì được . Thế mới biết cảm giác đi đâu cũng kéo thêm gần chục cái đuôi phiền toái cỡ nào , ai bảo anh là thiếu gia duy nhất , là người thừa kế kia chứ , đành phải nhận mệnh thôi . Anh không dấu vết đi sát lại gần cô , nhẹ giọng an ủi :

“Cô cứ làm như không nghe thấy , không nhìn thấy gì hết là được rồi “

Cô thoáng dờ ra một lúc , mãi mới nhận ra là anh ta đang an ủi mình , cô khẽ cười thuận miệng nhắc nhở : “ Anh cứ nói chuyện bằng tiếng nhật đi , tôi rất sợ anh sẽ cắn vào lưỡi đó ’

Tiếng Trung của anh đâu có tệ tới mức đó chứ . Nhưng nhìn thấy khóe mắt cô nhuộm ý cười anh mới biết là bị trêu đùa . Mặc kệ đi , dù sao nụ cười của cô thực sự rất đẹp , anh là người rộng lượng , sẽ không để ý “

Có lẽ vì câu nói đùa của cô mà không khí trở nên khá tự nhiên , trên đường tới Tatsuji gia, anh giới thiệu cho cô rất nhiều địa danh nổi tiếng của Nhật . Gặp được một người nước ngoài yêu thích văn hóa Nhật khiến anh rất háng hái , còn nói sẽ làm hướng dẫn viên du lịch miễn phí cho cô . Ha , thế thì còn gì tốt hơn nữa , anh am hiểu văn hóa nhật lại còn ...um , rất đẹp trai nữa .

Thời gian vui vẻ thường sẽ qua mau , chỉ một lát đã tới nhà chính .

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Chap 4 : Tatsuji

Nhà chính của Tatsuji gia tọa lạc ở trung tâm thủ đô Tokyo náo nhiệt . Nhưng điều kì lạ là nơi này lại vô cùng yên tĩnh, giống như tách biệt hẳn với thế giới bên ngoài . Khi chiếc BMW đi tới , cánh cổng đồ sộ tự động mở ra . Đoàn xe không hề dừng lại mà tiếp tục đi sâu vào bên trong . Khung cảnh phía sau cánh cổng thực khiến người ta phải rung động . Tiêu Dao mở to hai mắt , hưng phấn quan sát cảnh vật hai bên đường . Bên trái là một khu vườn xinh đẹp với rất nhiều loại cây mà cô không biết tên , chúng được cắt tỉa vô cùng đẹp mắt . Bên phải lại là một rừng cây rậm rạp , lá của chúng đều là màu vàng sậm , hình dáng giống như những chiếc quạt nhỏ , bay bay đầy trời tựa như bướm bướm vậy . Thực sự là quá đẹp rồi . Ngoài ra còn có rất nhiều hồ nước nhỏ ở các vị trí khác nhau , trên đó thỉnh thoảng lại được vắt ngang bởi cây cầu cong cong màu trắng tinh .

Biểu cảm của cô rơi vào trong mắt người nào đó thực sự là rất đáng yêu . Đôi mắt linh động liếc trái liếc phải , cái miệng nhỏ nhắn há hốc ra nhìn rất buồn cười . Nhưng mà , điều khiến cô ngạc nhiên hơn còn ở phía sau đây .

Sau khoảng mười phút đồng hồ , những chiếc xe mới dừng lại . Tài xế xuống xe mở cửa cho hai người . Trái tim nhỏ bé của cô phút chốc vỡ vụn . Dù thân kinh có thô tới mấy cũng phải đứt đoạn . Thế này có phải là quá đã kích người không chứ . Nhìn xem , đài phun nước cao tới gần mười mét , những giọt nước từ trên cao đổ xuống tạo thành một độ cong vô cùng đẹp mắt . Nước trong suốt dưới ánh mặt trời lấp lánh như pha lê cực kì chói mắt .

Nhưng điều khiến cô ghen tị đồ mắt thì phải là tòa biệt thự trước mắt kia . Không , phải gọi là lâu đài mới đúng . Nó được thiết kế theo phong cách truyền thống của Nhật , lấy màu chủ đạo là màu trắng . Cô mới chỉ được nhìn thấy nhà kiểu này trong phim thôi . Nhưng bây giờ mới thấy thực sự là quá đẹp . Đặc biệt là xung quanh lâu đài được trồng rất nhiều cây hoa anh đào . Toàn ngọn cây đều là một màu hồng phấn , không có lấy một cái lá xanh . Những cánh hoa rơi là tả , bị gió cuốn bay lên , nhiều lúc còn xoay vòng giống như một vũ điệu hoa làm say lòng người .

Trong lòng cô yên lặng cảm thán , gia tộc này , mẹ nó , thật sự là quá giàu rồi ! Kể cả có nói là phú khả địch quốc cũng không ngoa chút nào .

Không hề biết trong lòng cô đang yên lặng rơi lệ , Ryo rất có lòng mà nhắc nhở cô :

“ Chúng ta mau vào trong thôi , bà ngoại tôi còn đang chờ đó “

“ Được rồi “

Ryo đi trước dẫn đường , những người vừa rồi đi sau họ tổng cộng đã biến mất không thấy tăm tích .

Nhưng mà , khi cô và hấn vừa bước chân vào cửa thì : “ Chào mừng thiếu gia trở về , hoan nghênh tiểu thư tới chơi “

Tiêu Dao bị âm thanh này dọa sợ hết hồn , bước chân lao đảo suýt ngã . Ngay lập tức liền quăng cho hấn một cái nhìn đầy ý tứ cảnh cáo , giống như đang muốn nói : “ Tình huống này là thế nào hả ? Tại sao anh không báo trước cho tôi một tiếng để tôi còn chuẩn bị “

Ryo rất vô tội nha , anh làm sao mà biết là cô có phản ứng lớn như vậy . Hơn nữa , chuyện này đối với người Nhật là rất bình thường mà , cho nên anh cũng quên mất tiêu .

Bắt gặp ánh mắt vô tội của anh , lại nhìn hai hàng người giúp việc đang cúi đầu một góc 90 độ , thái độ vô cùng cung kính kia , suy nghĩ của cô lại bay tới một vấn đề khác . Nếu ngày nào anh ta cũng bắt gặp tình huống này thì nhất định sẽ có ngày bị đau tim mà chết . Nghĩ vậy , cô lại rất không phúc hậu mà nở nụ cười , ánh mắt nhìn anh ta cũng kèm theo một tia thương hại . Ryo thấy vậy thì trong lòng rất buồn cười , cô gái nhỏ này suy nghĩ lại bay đến phương trời nào rồi vậy , nhưng mà rất đáng yêu nha . Hình như ngày hôm nay anh đã mấy lần cảm thấy cô đang yêu rồi thì phải , thực sự quá kì lạ rồi .

Hai người cứ trao đổi ánh mắt liên tục , lại không hề biết rằng đã bị vị quản gia trước mắt nhận định là liếc mắt đưa tình . Vì vậy mà thái độ của ông phát ra càng hòa ái , nụ cười khi nhìn về phía cô càng phát ra hiền từ . Nhưng mà , nói thế nào ấy nhỉ , cô cứ cảm thấy nụ cười đó kì dị sao ấy .

Vị quản gia phát tay cho người làm lui đi , sau đó mới lên tiếng với hai người trước mắt :

“Thiếu gia , tiểu thư , lão phu nhân nói hai người đi đường mệt mỏi , hiện tại cứ trở về phòng nghỉ ngơi trước , sau đó rồi dùng cơm tối cùng với người “

“Chúng con đã biết “

Anh vừa dứt lời đã có một cô hầu gái tiến lên , cung kính nói với cô :

“Tiểu thư , mới đi theo tôi , phòng ở đã chuẩn bị sẵn rồi ạ”

“Vậy được , cảm ơn cô “

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chương 5 : Thái độ kì lạ

Nhìn căn phòng hoa lệ mà không mất phần trang nhã , Tiêu Dao lại một lần nữa tự hỏi về mục đích của chủ nhân gia tộc này , cũng chính là bà ngoại của Tatsuji Ryo . Có ai là không biết , Tatsuji gia tộc là một đế quốc thương nghiệp , sản nghiệp trải rộng khắp toàn cầu , trong tay nắm 70% nền kinh tế thế giới . Điều này hiển nhiên cho thấy , quyền lực cũng như đầu óc kinh doanh kinh người của vị gia chủ này . Có lẽ phải gọi là lão hồ ly thì đúng hơn . Chính vì thế mà cô càng nghi ngờ về sự đón tiếp nồng nhiệt này . Cô không hề cho rằng mình lại có giá trị cao tới mức đó .

Suy nghĩ miên man mà chẳng tìm được gì hữu ích , vì vậy cô quyết định bỏ qua . Với lực lượng của cô bây giờ không thể chống lại mấy nam chủ trong hậu cung của Tiêu Linh được . Nhưng mà , nếu có sự giúp đỡ của gia tộc này thì lại khác . Trong đôi mắt linh động hiện ra tia sáng giảo hoạt , dù là mục đích gì thì cô cũng phải tận dụng cho thật tốt mới được . Cơ hội tới tay mà không biết sử dụng thì đúng là ngu xuẩn .

Sau khi xem xét lại vấn đề , lúc này cô mới có tâm tình nhìn ngắm căn phòng . Màu chủ đạo là xanh dương , có vẻ rất tươi mát . Nhìn thiết kế bên ngoài của lâu đài , cô cứ nghĩ là bên trong cũng phải mang đậm sắc thái cổ truyền của Nhật . Nhưng không hề , căn phòng giống như một ngôi nhà thu nhỏ , rất đầy đủ tiện nghi , so với khách sạn năm sao chỉ có hơn chứ không kém . Trên bàn trà là một bộ chén gốm sứ rất đẹp . Nó được khắc những bông hoa anh đào nho nhỏ vô cùng đẹp mắt . Bên cạnh là một bình hoa có cắm vài cành anh đào mới cắt . Hương thơm dịu nhẹ lan tỏa khắp căn phòng khiến người ta cảm thấy thoải mái . Giữa phòng là một chiếc ti vi 50 inch màn ảnh rộng rất tinh tế . Nhưng mà điều khiến cô hài lòng nhất thì phải là chiếc giường kingsize trong phòng ngủ kia . Toàn bộ chăn đệm màu trắng thuần , nằm lên thực sự rất êm ái giống như nằm trên đám mây vậy . Chỉ cần nhìn thôi là đã muốn đi đánh cờ cùng chu công rồi .

Nhưng mà , nhớ tới cái vị còn đang đợi kia . Haiz...đành phải tạm thời tạm biệt mi vậy . Cầm lấy quần áo đã được chuẩn bị sẵn , Tiêu Dao lết cái thân mệt mỏi vào phòng tắm . Cho tới khi cả người nằm trong bồn tắm lớn , cô mới thở phào nhẹ một tiếng . Nước nóng vây quanh người rất dễ chịu , dường như là mệt mỏi trong một ngày đều tan biến hết . Cuối cùng thì cô cũng đã chuẩn bị tốt cho cuộc diện kiến thánh nhan kia rồi .

Chỉ là , đến khi nhìn thấy vị gia chủ kia , cô bỗng cảm thấy mình suy nghĩ hơi nhiều thì phải . Bà ngoại của hần là một cụ bà rất hiền từ nha . Trong suốt bữa ăn , trên mặt bà đều là nụ cười hòa ái , hỏi han ân cần giống như coi cô là người một nhà vậy . Nhưng mà có ai lại bày ra thái độ thân thiết với người mới gặp lần đầu như vậy không chứ . Cô cứ có cảm giác mình bị tính kế vậy .

Nhìn bà ngoại mình nói chuyện vui vẻ với cô như vậy , hần bắt đầu đi lác đầu . Mặc kệ vậy , nếu như thế có thể khiến bà yên tâm hơn một chút cũng tốt . Nhất thời , trong mắt hần hiện lên một tia bi thương nhàn nhạt .

Nhưng nó cũng chỉ lóe lên rồi ngay lập tức biến mất . Sau khi nói chuyện với Tiêu Dao hồi lâu , cuối cùng bà lão mới chịu dừng lại :

“Được rồi , hai đứa trở về phòng trước đi . Mà ba ngày nữa buổi đầu giá mới diễn ra , vài ngày nay hai đứa cứ đi chơi thỏa thích đi ,lão bà ta sẽ tài trợ , thế nào ?”

Tiêu Dao nghe vậy thì rất vui mừng , hai mắt đều nhanh sáng lên :

“Vây con cảm ơn bà trước “ Um, rất xinh đẹp , ngoan ngoãn lại hiểu chuyện , quả thực là rất tốt . Lão bà bà cảm thán .

Sau đó còn quay sang nhìn hân : “Anh đã nói sẽ làm hướng dẫn viên du lịch miễn phí cho tôi “

Ryo cười cười , không hề phát hiện ra nụ cười này ẩn giấu sự cung chiêu : “ Được , tôi sẽ không nuốt lời “

Nhìn nụ cười ấy của cháu trai , một người sống quá nửa đời bỗng dưng có xúc động muốn khóc . Đã bao lâu rồi bà chưa thấy nó cười vui vẻ như vậy , hình như là từ sau sự việc đó . Thật may mắn , cuối cùng cũng có người khiến nó vui vẻ trở lại . Cô bé này , có lẽ bà tìm đúng rồi .

Cuối cùng cũng thoát được không khí quỷ dị trên bàn ăn kia rồi , Tiêu Dao thở phào nhẹ nhõm , chỉ là , thái độ của bà khiến cô cảm thấy mờ mịt , rốt cuộc là gì vậy ?

... ..

Bên trong thư phòng Tatsuji gia , hai người bạn già đang ngồi phẩm trà . Một người trong số đó chính là vị gia chủ vừa rồi , người còn lại là một ông lão da dẻ hồng hào , đôi mắt sáng quắc , rất có vẻ tiên phong đạo cốt . Trong không khí yên lặng , bỗng có một tiếng thở dài :

“Lão ngoan đồng , mong rằng quẻ bói đó của ông là đúng . Nếu vậy , thằng bé cũng có thể thoát khỏi số mệnh trớ trêu này rồi “

“Bà đừng lo lắng , cô bé đó chính là giải mệnh của tên nhóc kia . Chỉ cần có thể tác hợp hai đứa với nhau , mọi việc đều sẽ được giải quyết . Chẳng lẽ , với con mắt nhìn người của bà lại không nhận ra con bé là đặc biệt hay sao ?”

Nhớ lại cô bé đó , càng nghĩ càng vui vẻ , lúc này mới hơi nở nụ cười . Nụ cười này phải nói là tinh ranh như hồ ly vậy :

“Đúng vậy , là một đứa cháu đầu tốt đó “

Tiêu Dao bỗng nhiên cảm thấy da gà nổi đầy người , hất xì một cái , chẳng lẽ mình bị ai tính kế sao ? Không cần nói cũng biết , trực giác của phụ nữ thật là ...chuẩn cmn rồi

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 6: Chương 6 : Nam nữ chủ trong truyền thuyết

Bởi vì ngày mai có thể đi chơi thỏa thích khiến Tiêu Dao rất hưng phấn , cả đêm lăn qua lộn lại tới gần sáng mới ngủ . Đúng 6h sáng ...

“Ring...Ring...Ring” Người nằm trên giường quơ một tay ra khỏi chăn , bực mình tắt chuông đồng hồ khôn kiếp . Cô mơ hồ mở hai mắt , tới khi thấy trần nhà màu xanh dương mới ý thức được , đây không phải là nhà của mình . Ngay lập tức , Tiêu Dao bật dậy , nhảy xuống giường rồi phi thân vào phòng tắm . Sau khi đánh răng rửa mặt xong , cô mới lững thững đi đến trước tủ quần áo . Dù là nhìn bao nhiêu lần đi nữa cô cũng thấy lóa mắt . Trong đó là hai hàng quần áo trải dài đầy đủ màu sắc . Hồng phấn có , xanh dương có , vàng nhạt có , trắng thuần có , đen tuyền có , tím nhạt có , ... Tất cả đều là những thiết kế của các hãng thời trang nổi tiếng .

Lúc tới đây cô cũng không có mang quần áo theo , bởi vì chỗ quần áo trong tủ ở nhà của cô chỉ độc một màu trắng . Nghĩ tới đây cô lại nhếch nhếch miệng đầy giễu cợt . Kiếp trước cô luôn học theo Tiêu Linh kia , cô ta luôn mặc váy trắng thuần thá . Cô cho rằng Âu Dương Hân thích chính là kiểu người ngây thơ thanh thuần như vậy , cũng liền bắt mình học theo như thế . Thật là xấu xí . Kiếp này , cô nhất định phải thay đổi , làm một cô công chúa kiêu ngạo . Nghĩ vậy , cô liền nhấc tay chọn một chiếc váy màu đen dài tới đầu gối . Nhìn bộ dạng của mình trong gương , hài lòng gật gật đầu .

Bên cạnh là một cái tủ nhỏ thấp hơn một chút , trong đó là các loại giày dép , guốc cao gót đủ cả . Cô liền lấy một đôi guốc cao gót cùng màu với bộ váy . Nó cao khoảng mười phân , công thêm chiều cao một mét sáu của cô , như thế là hoàn mỹ rồi .

Vừa lúc cô chuẩn bị xong là đúng sáu rưỡi , tiếng gõ cửa từ tốn vang lên . Cô ngay lập tức chạy tới mở cửa . Chỉ là , chưa kịp nhìn rõ là ai thì lại trượt chân một cái , nhào vào lòng người đối diện . Hương cỏ non thanh mát phả vào mũi , thật là dễ chịu . Vì vậy mà cô quên mất không đứng dậy . Trên đầu truyền tới một giọng nói quen thuộc , có vẻ rất lo lắng :

“Tiêu Dao , cô không sao chứ ?”

Lúc này cô mới để ý bàn tay đặt ngang eo mình , vội vàng lùi lại phía sau một bước , trên mặt là vẻ xấu hổ :

“Cảm ơn anh , suýt chút nữa là ôm hôn mặt đất luôn rồi “ Ngoài mặt thì tươi cười nhưng trong lòng đã sớm phi nhõ tới trăm lần . Sau này cô nhất định sẽ không chạy khi đang mang guốc cao gót nữa , thật là mất mặt mà . (chẳng lẽ không phải cái tội mê trai sao ?)

Thân hình nhỏ nhắn không còn trong ngực khiến anh hơi mất mát . Nhưng nhìn thấy khuôn mặt xấu hổ kia thì nhanh chóng biến mất , tâm tình bỗng nhiên

tốt hẳn lên . Anh mỉm cười :

“Cô không sao là tốt rồi “

Không hiểu sao Tiêu Dao cảm thấy xưng hô xa lạ này khiến cô rất khó chịu , liền buột miệng nói : “Sau này anh cứ gọi tôi là Dao nhi đi ...um giống như anh hai hay gọi tôi vậy ”

Anh đột nhiên ngẩn người rồi cười rộ lên " Được , Dao nhi , em cứ gọi anh Ryo được rồi "

Cách gọi này nghe từ trong miệng anh thật kì lạ , chẳng giống anh hai hay gọi cô chút nào . Lại nhìn khuôn mặt tươi cười khuyên đào chứng sinh kia , hai má cô lại lặng lẽ hiện ra hai rặng mây đỏ , cuống quýt nắm tay anh :

“Chúng ta mau đi thôi , chắc bà đã đợi lâu rồi đó “

Ryo không phát hiện cô đang bối rối , ánh mắt thủy chung dán chặt vào hai bàn tay đang nắm lấy nhau kia , khoe môi nhẹ nhàng cong lên một độ cong đẹp mắt .

... ..

Tâm trạng vui vẻ của Tiêu Dao hoàn toàn bị hai vị khách không mời mà tới kia đánh bay , nụ cười trên môi cũng tắt hẳn . Khí lạnh không tự giác tràn ra xung quanh , ánh mắt tối đen không rõ . Chỉ cần nhìn thôi cũng biết , cô không ưa hai người kia , thậm chí nói quá hơn là hận . Mà hiển nhiên , ở đây có hai người nhận thấy điều đó . Một là Ryo đang đứng bên cạnh cô , hai chính là lão hồ ly nha Tatsuji .

Hai kẻ ngồi dưới cũng đã phát hiện ra hai người . Tiêu Linh thì là ngạc nhiên sau đó là ghen ghét không cam lòng , Âu Dương Hàn thì đột nhiên cảm thấy trong lòng khó chịu lạ thường . Đơn giản thôi , bởi vì hình ảnh này thật quá chói mắt . Người đàn ông cao lớn tuấn mĩ dắt tay một cô gái nhỏ xinh đẹp ưu nhã . Hôm nay Ryo lại mặc áo sơ mi trắng , kết hợp với váy màu đen của cô lại hòa hợp tới kì lạ , khiến cho người ta có cảm giác trời đất tác hợp .

Thanh âm hiền hòa từ ái vang lên phá tan bầu không khí kì dị này :

" Hai đứa dậy cả rồi sao , bữa sáng đều đã chuẩn bị tốt rồi "

Thấy thái độ hòa ái này , còn đâu dáng vẻ hồ hững vừa thể hiện trước mặt bọn họ , nụ cười trên mặt Tiêu Linh suýt thì không giữ được , ghen tị trong lòng càng như cỏ dại lan tràn . Cô ta mắt không chế mà thốt ra một câu :

"Chị , sao chị lại ở đây vậy ?"

Chỉ cần nhìn thấy mặt cô ta Tiêu Dao đã cảm thấy buồn nôn , lại thêm cái giọng điệu tự cho là thân thiết này , cô không chút nể tình cho cô ta một cái hừ lạnh đầy khinh thường :

" Chị , ai là chị của cô vậy ? Đừng có đi nhận bừa thân thích như thế chứ ? Tôi nhớ rõ mẹ tôi chỉ sinh cho tôi một người anh trai , lấy đâu ra một cô em gái nữa vậy ? Cô mang họ tiêu nhưng không có nghĩa là em gái của tôi , ra ngoài phải nhớ mang theo hai chữ tự trọng chứ ?"

Bị cô không chút nể mặt như vậy , khuôn mặt cô ta bỗng chốc trắng bệch , cả người run rẩy vô cùng đáng thương . Tiêu Dao lại bồi thêm một câu nữa :

" Ai , người cô run hết lên rồi kia , không phải là bị bệnh gì đó chứ . Tốt nhất là nên đi khám bác sĩ , cẩn thận không mọi người lại cho rằng tôi đang bắt nạt cô đấy "

Ryo buồn cười nhìn con mèo nhỏ đang giương nanh múa vuốt trước mặt , bàn tay tăng thêm chút lực đạo , kéo cô tới trước mặt bà ngoại :

"Bà ngoại , con cùng với Dao nhi ra ngoài ăn sáng cũng được , hơn nữa có lẽ là buổi trưa không trở về , bà không cần đợi cơm đâu nha "

Sau đó lại nói với quần gia : " Bác Phúc , hình như trong nhà có mấy con chuột nhất ghé thăm , lát nữa bác nhớ nhắc người hầu lau dọn lại sạch sẽ nhà , thật là khó chịu "

"Vâng thưa thiếu gia "

Nhìn hai đứa cháu kẻ tung người hứng , lão bà rất vui vẻ , phát tay dận dò :

" Được rồi , đi đường cẩn thận "

" Thiếu gia , tiểu thư đi chơi vui vẻ "

Ryo nhẹ nhàng gạt đầu , kéo Tiêu Dao đi trước mặt mọi người . Âu Dương Hàn nhìn theo cho tới khi hai bóng dáng khuất hẳn mới hồi thần . Trong lòng hận tới nghiến răng , Tiêu Dao cô được lắm , dám không nể mặt tôi ; cả kẻ kia nữa , khinh bỉ hẳn rõ ràng như vậy mà hẳn lại chẳng thể làm gì . Mỗi hận này , tôi sẽ không cho qua đâu .

Lão bà nhìn hai kẻ mặt xám ngoét , trong lòng bỗng dưng cảm thấy hả dạ . Dám chọc tới cháu cháu ta lại đòi tới đây muốn hợp tác , đừng có mà mơ . Phiên chán phát tay , giọng nói lạnh lùng ra lệnh : " Tiễn khách đi , sau này không cho bọn họ vào cửa nữa bước "

Chương 7: Chương 7 : Đi chơi (1)

Bị Ryo kéo tới bãi đỗ xe cô mới hồi thần lại, vừa rồi thật sự là quá thất sủng. Sao cô có thể mất khống chế mà vạch mặt với bọn họ nhanh như vậy chứ. Cô vỗ vỗ trán, thở dài một hơi. Mặc kệ, nếu đã vậy thì cứ đối mặt là được, tuy bây giờ cô không có khả năng phá hủy bọn họ ngay được nhưng mà làm cho bọn họ sống không dễ chịu thì cô vẫn dư sức.

Người vẫn ở một bên im lặng đột nhiên lại lên tiếng:

"Em rất ghét bọn họ sao?"

Cô giật mình nhưng cũng không giấu diếm:

"Không phải là ghét, mà là hận"

"Hận?" Hắn hơi nhíu mày suy tư nhưng cũng không hỏi nhiều, chỉ nhẹ nhàng nói ra một câu:

"Nếu có gì cần anh giúp thì cứ nói"

Câu nói này lại làm cô ngẩn ra, cô và anh mới quen biết nhau bao lâu chứ. Nhưng mà, không hiểu sao cô đối với anh lại có rất nhiều ngoại lệ, luôn có một cảm giác thân thiết không rõ. Nghĩ vậy, cô mỉm cười:

"Nếu cần em nhất định sẽ nói, cảm ơn anh trước"

Ryo cũng mỉm cười trêu ghẹo:

"Có thể giúp đỡ quý cô là vinh hạnh của tôi, bây giờ thì, chúng ta đi ăn chứ"

"Em muốn ăn mì ramen"

"Được"

... ..

Ryo đưa cô tới một nhà hàng ramen rất nổi tiếng. Nó gồm có 5 tầng, được thiết kế theo phong cách Châu Âu sang trọng mà không mất phần trang nhã. Muốn tới nơi này ăn cơm phải đặt trước một tháng. Vậy mà, Tiêu Dao cực kì kinh ngạc, anh chỉ vừa tới cửa đã có nhân viên báo lại với quản lý. Nhìn người đàn ông hơi mập trong mắt lộ rõ vẻ tinh ranh, mỗi câu nói đều mang theo ý tứ lấy lòng:

"Không biết thiếu gia tới thăm, tiếp đón trễ, thật là thất lễ"

Anh mỉm cười ôn hòa, không nói gì mà chỉ hơi gật đầu; dường như đã quá quen với thái độ này, ông ta không những không tức giận mà còn ra sức vuốt mông ngựa. Hiện Nhiên, mục tiêu nhắm ngay vào Tiêu Dao đang đứng bên cạnh:

"Bạn gái của ngài thật là xinh đẹp, không biết tiểu thư muốn dùng gì, chúng tôi có rất nhiều loại ramen khác nhau, đặc biệt ngon miệng .....bla....bla"

Trên trán Tiêu Dao hiện rõ ba vạch hắc tuyến, bàn tay không giấu vết giựt tay áo người bên cạnh. Ryo hiểu ý, lúc này mới lên tiếng:

"Tôi tầng năm đi, mang thực đơn lên là được rồi"

Chỉ một câu thôi người kia ngay lập tức yên lặng, cẩn thận dẫn đường. Nói giỡn sao, vị tôn đại phật này hẳn chọn không nổi còn phải hầu hạ chu đáo hơn cả hoàng đế đây chứ. Chỉ là, vị đại thiếu này luôn không gần gũi sắc, hôm nay lại dẫn theo một cô gái tới đây thế này, khi hắn đoán là bạn gái cũng không phản đối, tin tức lớn đây. Ánh mắt không tự chủ nhìn Tiêu Dao nhiều hơn vài lần mang theo ý tìm tòi nghiên cứu. Bỗng dưng đụng phải một cái nhìn không hồn giận, sau gáy đỏ mề hôi lạnh, đầu lại cúi thấp hơn chút nữa.

Tiêu Dao chẳng rảnh mà để ý mấy thứ này, cô đang quan sát toàn bộ không gian nơi này. Bởi vì bọn họ đi là cầu thang cuốn nên tầm nhìn rất tốt, có thể thu cả đại sảnh vào tầm mắt. Tầng thứ năm khá thưa khách, có lẽ là bởi vì nơi này chỉ dành cho một số nhân vật lớn lui tới, người giàu có cũng chỉ có thể ở tầng 1, 2; tầng 3, 4 dành cho những người có địa vị xã hội nhất định.

Chương 8: Chương 8 : Đi chơi (2)

Tiêu Dao cùng Ryo chọn một bàn cạnh cửa sổ , nơi này vị trí tốt lại yên tĩnh , có thể vừa ăn vừa ngắm phong cảnh đô thị nhộn nhịp bên dưới . Cô vừa ngồi xuống thì đã có người mang thực đơn tới . Ramen là một món ăn nổi tiếng của Nhật lại rất thích hợp cho bữa sáng . Nó gồm rất nhiều loại : Ramen trứng , ramen thịt bò , ramen hải sản ... Chỉ cần nhìn ảnh chụp thôi là cô đã muốn chảy nước miếng rồi . Vì vậy mà nhanh chóng gọi món , của anh là ramen hải sản còn của cô là ramen thịt bò .

Đến khi món ăn được bung lên , cô không chần chừ mà động đũa , trước đó còn không quên làm một động tác mời :

“Idakinatsu”

Sợi mì mềm mại lại không mất phần dẻo dai . Màu vàng đặc trưng rất đẹp mắt . Nước sốt sùng sánh đậm đà cùng với những lát thịt bò thái mỏng vô cùng ngon miệng . Tiêu Dao ăn đến thích ý , đôi mắt híp lại rất hưởng thụ . Gì chứ ăn là một trong những sở thích lớn nhất của cô đó .

Nhìn con mèo nhỏ ngồi ăn vui vẻ đối diện , không hiểu sao Ryo bỗng cảm thấy rất đói bụng , khẩu vị bấy lâu trở nên tốt hẳn . Món này hẳn đã ăn không dưới ngàn lần tự nhiên lại thành mỹ vị nhân gian . Trong lòng thầm cân nhắc , nhà hàng này khá tốt đó , dự án mở chi nhánh kia có lẽ hẳn nên suy nghĩ cân thận . Haiz...Thực ra nhà hàng này là của Tatsuji thiếu nhà ta a !~

Giải quyết xong bữa ăn , Tiêu Dao vỗ vỗ cái bụng nhỏ đã no căng , thỏa mãn thở dài một hơi . Ryo ngồi phía đối diện cũng để đôi đũa xuống , tao nhả cầm khăn lau khóe miệng , nhẹ nhàng hỏi :

" No rồi sao ? Vậy bây giờ muốn đi đâu nữa ?"

Tiêu Dao suy nghĩ một chút , sau đó hai mắt liền sáng lên :

"Đến nơi nào có nhiều manga nhất "

... ..

Cuối cùng Ryo quyết định dẫn Tiêu Dao tới những địa điểm được coi là thiên đường manga ở tokyo : Pokemon center tokyo , nakano broadway , gundam front tokyo ,...

Nhìn Tiêu Dao như con chim nhỏ chạy ở phía trước , biểu cảm đều là hưng phấn và vui vẻ , anh biết mình lựa chọn đúng rồi . Cô bé này rõ là chưa lớn mà .

Hôm nay phía sau hai người không có cả một đội quân hộ tống nữa . Theo ý lão phu nhân thì chính là lúc cần phô trương phải phô trương còn bây giờ thì phải tạo không gian riêng cho hai đứa nó bồi dưỡng tình cảm chứ . Có thể bà mới mau có cháu bông chứ hahaha . Chi là trong bóng tối vẫn không thiếu ân sĩ , chính là ninja đó .

Ryo nhanh chân đuổi kịp cô , cẩn thận quan sát xung quanh , chỉ sợ có người không cẩn thận đụng phải cô . Tiêu Dao không biết điều đó , cô đang hứng thú nhìn những người đi lại trên đường mặc những bộ quần áo hoạt hình rất ngộ nghĩnh , thỉnh thoảng lại ghé vào những cửa hàng , trung tâm mua sắm . Tiêu Dao mua rất nhiều truyện tranh , băng đĩa , tiểu thuyết , còn cả gấu bông hình các nhân vật hoạt hình rất đáng yêu .

Chơi quá trời quá đất , Tiêu Dao vẫn còn dồi dào sinh lực mà Ryo đã như quả bóng xì hơi . Trong tay anh là rất nhiều túi đồ lớn nhỏ , lại nhìn Tiêu Dao trong tay là đồ ăn vặt , xiên bạch tuộc nướng , miệng nhỏ đang ăn uống vui vẻ chỉ có thể thở dài một tiếng . Quả nhiên là đi dạo với phụ nữ thật là mệt mỏi mà . Haiz...

... ..

Về tới nhà đã là sáu giờ tối , hai người đều tự về phòng tắm rửa nghỉ ngơi trước . Sau bữa cơm tối , lão phu nhân liền đuổi cháu trai đi rồi gọi Tiêu Dao vào thư phòng nói chuyện .

Cô ôm một bụng nghi ngờ ngồi trước mặt lão phu nhân , chỉ thấy bà thở dài rồi nhẹ giọng nói :

" Tiêu Dao , ta rất là thích con , ta muốn nhờ con giúp ta một việc có được không ?"

Tiêu Dao hơi ngần ngại , dưới ánh nhìn khẩn cầu kia cô nhẹ gật đầu một cái .

Lão bà có vẻ rất hài lòng , đôi mắt tinh anh lóe lên như hồ ly :

" Làm cháu dâu ta , thế nào ?"

Câu hỏi này làm cô bối rối , không biết phải trả lời thế nào cho phải :

"Chuyện này .... “

Thấy cô chần chừ , lão bà tỏ vẻ rất thương tâm :

"Tiêu Dao , cháu nghĩ xem, Ryo , đứa nhỏ này rất tốt nha . Nếu cháu bỏ lỡ thì rất tiếc đó . Hơn nữa ... nếu cháu đáp ứng ta có thể giúp cháu trả thù "

Tiêu Dao giật mình , sửng sờ , ánh mắt có chút không dám tin , chẳng lẽ bà ấy biết điều gì ?

“Hai người sáng nay , chỉ cần là người có mắt thì đều biết con rất hận họ , một kẻ là con gái của tiểu tam , một kẻ là vị hôn phu hờ muốn lợi dụng con để có sự ủng hộ của anh con giúp hắn đoạt quyền thừa kế , con muốn trả thù bọn họ , không phải sao ?”

Bà muốn chờ phản ứng của cô , chỉ là không ngờ cô đột nhiên lại rất bình tĩnh , bình tĩnh đến mức làm người ta sợ hãi . Một lát sau mới lên tiếng :

"Đúng vậy , chỉ là không chỉ có hai người đó , còn có vài kẻ nữa , con còn chưa đủ sức trả thù " Cô biết bà đã điều tra rất kĩ về cô rồi , không cần thiết phải hỏi nhiều nữa . Đây chẳng phải là thời khắc cô chờ đợi đã lâu sao . Cô muốn có sự trợ giúp từ gia tộc này , bây giờ chẳng phải là cơ hội tới tay rồi sao ?

"Con chỉ muốn Tatsuji gia trở thành hậu thuẫn mà thôi , điều kiện này , bà có thể đáp ứng sao ?”

“Tốt thôi , ta đương nhiên sẽ giúp cháu dâu của mình , thế lực Tatsuji gia tùy cháu sử dụng . Người Tatsuji gia không thể để mặc người khi dễ “

Câu nói cuối cùng làm cô rất cảm động , đây chẳng phải là ra mặt bảo vệ sao :

"Cảm ơn bà “

“Sau này chúng ta là người một nhà , không cần nói cảm ơn “

“Vâng . Cháu muốn hỏi một chuyện , tại sao bà lại chọn cháu ?”

Lão bà nhìn đứa bé ngồi đối diện , do dự một lúc mới mở miệng :

“Cháu tin vào số mệnh sao ?”

"Cháu tin " Nói đùa sao ? Cô là quý đầu thai đây nè , không tin mới lạ đó .

Thấy cô không có vẻ gì là gạt người , bà cũng yên tâm nói tiếp :

“Năm thằng bé ba mươi tuổi sẽ có nguy hiểm về tính mạng không thể vượt qua được , chỉ có cháu mới có thể giúp nó " Bà chỉ nói mặt ngoài mà thôi , có một số việc không thể nói ra được , bà sợ cô sẽ không chấp nhận

Tiêu Dao là người nhạy cảm thế nào chứ , cô đương nhiên biết là có ẩn tình ở đây , chỉ là bà không nói cô cũng sẽ không hỏi , mục đích của cô đã đạt được là được rồi

" Cháu phải làm gì đây ?”

“Không cần làm gì cả , chỉ cần cháu kết hôn với nó là được rồi "

" Cháu hiểu rồi , cháu sẽ cố gắng hết sức “

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chương 9 : Con người thực sự

Nói chuyện với bà ngoại cũng mất rất nhiều thời gian , đến khi Tiêu Dao trở về phòng cũng đã khá muộn rồi . Cô nhìn ánh trăng ngoài cửa sổ , trong lòng vô cùng phức tạp . Liệu lấy hôn sự làm điều kiện có phải là hơi có lỗi với anh ấy hay không ?

Cô khẽ thở dài , dù vậy cũng không thể không làm , đây là cách đơn giản nhất rồi , cũng có lợi cho cả hai bên nữa . Chỉ là , số mệnh trong lời bà nói rốt cuộc là cái gì ? Tại sao lại chỉ có cô mới có thể giải trừ ?

Miên man suy nghĩ , nhìn đồng hồ cũng đã mười giờ , cô kéo rèm cửa sổ lại , chuẩn bị đi ngủ . Ánh mắt cô không tự chủ liếc về phía vườn cây anh đào

phía dưới . Một bóng dáng vô cùng quen thuộc lọt vào tầm mắt . Giờ này tại sao anh vẫn còn ở đó nhỉ ? Mang theo nghi ngờ , có khoác thêm một chiếc áo khoác mỏng vào rồi chạy xuống lầu .

Ban đêm, những cơn gió dường như lạnh hơn , mang theo hơi thở trầm tĩnh mà u tịch . Ánh trăng đổ xuống tạo cho cảnh vật một màu bàng bạc lạnh lẽo . Người kia đang ngồi dưới một gốc cây , những cánh hoa nhẹ bay rồi đậu lên vạt áo . Đẹp như vậy , mỹ như thế bỗng dừng lại khiến người ta cảm thấy không chân thực , tựa như là ảo ảnh chỉ cần chạm nhẹ liền tan biến . Cô , không thích cảm giác này một chút nào .

Có vẻ như tiếng bước chân đã phá tan bức họa mỹ nhân đồ , khiến cho mỹ nam an tĩnh kia nhẹ nhàng quay đầu lại . Khuôn mặt hấn ngược sáng không nhìn ra chút biểu cảm gì , chỉ có đôi mắt đen sâu thẳm kia tựa như lóe lên một cái rồi tắt ngúm . Cô nhanh chóng bước lại gần hấn , dường như muốn tạo ra một âm thanh nào đó phá vỡ sự yên lặng đến mức khó chịu kia .

Cô cũng ngồi xuống gần hấn , đầu nhẹ nhàng tựa vào vai hấn . Không có âm thanh , chỉ có sự trầm mặc . Cô là đang đợi hấn lên tiếng .

- Tại sao em lại ra đây ?

Cô ngước lên nhìn hấn , không trả lời mà hỏi ngược lại :

-Anh thì sao ?

Hấn đột nhiên im lặng , sau một lúc mới khẽ khàng lên tiếng :

-Bà ngoại ...đã nói gì với em ?

-Bà nói muốn nhận em làm cháu dâu .

-Vậy em trả lời thế nào?

Hấn có chút khản trương , cả cơ thể đều buộc chặt , chờ đợi câu trả lời của cô giống như một sự phán xét :

-Em... không đồng ý .

Cả người hấn phút chốc liền cứng đờ , đôi mắt sáng rực đột nhiên ảm đạm . Thấy vậy , không hiểu sao cô đột nhiên mềm lòng , nhỏ giọng lắm bầm nhưng vẫn đủ để hấn nghe được :

-Đương nhiên là thế rồi , anh còn chưa có tỏ tình với em , làm sao em biết được là anh có thích em không , chẳng may anh ghét em thì làm thế nào ?

-Anh đương nhiên là thích em rồi - Ryo trả lời rất vội vàng giống như sợ cô hiểu nhầm . Nhưng mà nhìn thấy đôi mắt linh động của cô lóe lên sự gian xảo thì vành tai lặng lẽ đỏ lên .

-Em đùa giỡn anh - nói xong liền quay đầu qua một bên , không thèm nhìn cô . Vì vậy mà anh không biết mk đã khơi dậy tiềm năng sắc nữ trong cô .

Hai tay cô bụng lấy mặt anh , nhẹ nhàng xoay đầu anh lại đối diện với cô , miệng cười khanh khách , sau đó còn hôn lên má anh một cái :

-Oa , anh đỏ mặt kia , thật là đáng yêu chết mất . Em lừa anh đó , thực ra em đã đồng ý rồi . Anh không thích em cũng phải thích em .

Ryo bất đắc dĩ xoa xoa đầu cô , giọng điệu sùng nịnh lại mang theo một tia không tha

-Thực ra , em có thể không đồng ý , yêu cầu này của bà ngoại quá vô lý rồi .

Câu nói này khiến cô không vui :

-Tại sao em lại không thể đồng ý ?

-Nếu anh nói anh sống không quá ba mươi tuổi thì sao ? Em vẫn còn muốn ở bên cạnh anh ? Giọng điệu anh rất nghiêm túc , trầm thấp mà chắc nịch , ần ần còn hơi run rẩy

-Ai tin vào cái số mệnh chết tiết ấy chứ , không phải còn có em sao ? Em nhất định giúp anh cải mệnh , sống đến trăm tuổi .

-Em thực sự không đề ý sao ?

-Ai nói em không đề ý ? Nếu anh dám chết trước em , em sẽ đi lấy người khác , sinh con cho người khác , xem anh còn dám không ?

Cô to tiếng hăm dọa làm anh bật cười , trong lòng nói không lên lời vui sướng , đầu vùi vào hõm cổ cô , tham lam hít thở hương thơm thanh nhã trên người cô :

- Cảm ơn em

- Không cần cảm ơn , nhớ phải đối xử với em thật tốt đấy .

-Được , anh sẽ đối tốt với em cả đời ...ít nhất là đến khi anh còn tồn tại . Câu cuối cùng anh chỉ nói thầm trong lòng . Có lẽ , anh cũng nên tin tưởng một lần cuối cùng xem sao , anh muốn vì cô mà sống tiếp .

Gió thổi tung những cánh anh đào , mang theo cả lời hứa kiên định . Anh thật sự rất mong rằng , khi em nhìn thấy một mặt khác của anh thì vẫn sẽ như những lời em nói ngày hôm nay , không được phép rời khỏi anh . Anh đã cho em một cơ hội rồi , bây giờ anh sẽ trói chặt em bên cạnh cả đời . Thử lỗi cho sự ích kỉ của anh , anh chỉ là , không muốn mất em thôi , Dao nhi à .

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chương 10 : Đính hôn

Không ngờ bà ngoại tốc độ thực mau , cô chỉ vừa mới đồng ý yêu cầu ngày hôm qua mà hôm nay đã bàn với cô chuyện kết hôn rồi . Không muốn phá hư hứng trí của bà nhưng cô vẫn buộc phải nhắc nhở :

“Bà ngoại , con năm nay mới có mười tám tuổi thôi ”

"Có vấn đề gì sao ? Năm ta mười tám tuổi đã gả cho ông ngoại thẳng bé rồi “

Đó là chuyện của thế kỉ trước rồi . Nghĩ vậy nhưng cô vẫn cười lấy lòng :

"Chỉ là con không muốn kết hôn sớm như thế , với lại con còn đang đi học mà "

"Con có thể tới Nhật sống , kết hôn cũng có thể đi học bình thường “

Tiêu Dao thật sự rất đau đầu a , đành phải lôi anh trai đại nhân ra làm bìa đỡ đạn :

“Nhưng mà , anh trai con còn chưa biết chuyện này à , vì vậy mà không thể kết hôn ngay được ”

Lí do này vô cùng thỏa đáng , anh trai bây giờ cũng coi như người thân duy nhất của cô , chuyện chung thân đại sự đương nhiên phải được sự đồng ý của huynh trưởng rồi . Chỉ là , cô đã đánh giá thấp bà ngoại rồi . Hai mắt hồ ly híp lại , cười nói :

" Ta đã thông báo chuyện này với anh trai con rồi , tên nhóc ấy sẽ tự mình tới đây giám định , chỉ cần qua cửa này không phải là được rồi sao , hay là con không tin vào thằng bé Ryo này ?”

Bây giờ thì Tiêu Dao hết đường chối cãi rồi , cô đành nhìn sang kẻ đang im lặng này giờ cầu xin giúp đỡ . Ryo cũng cảm thấy như vậy là quá vội rồi , cần phải có thời gian cho cô ấy tiếp nhận mối quan hệ này đã chứ , vì vậy mà lên tiếng khuyên nhủ :

“Kết hôn hình như là hơi sớm rồi , chuyện này chúng ta lại bàn sau đi “

Thấy cháu trai cũng lên tiếng , bà ngoại thở dài một hơi , nhẹ giọng oán trách :

"Chưa gì đã hướng về vợ tương lai của cháu rồi , uống công ta nuôi cháu lớn như vậy”

Ánh mắt kia phải nói là ai thán vạn phần , giống như muốn nói lão bà ta đây thật ủy khuất .

Tiêu Dao còn chưa kịp yên tâm , lại nghe hần nói tiếp :

"Bất quá .... con cùng cô ấy sẽ đính hôn , như vậy bà vừa lòng rồi chứ ?" Hần buồn cười lên tiếng , sau đó lại xem xét thái độ của cô .

Nhìn một già một trẻ ánh mắt lấp lánh hướng về phía cô , Tiêu Dao không tự chủ nuốt một ngụm nước bọt , chấp nhận :

-Được rồi , con chịu thua hai người rồi đó “

... ..

Bởi vì quyết định là đính hôn , cho nên kế hoạch phải thay đổi một chút . Đáng lẽ là đêm trước buổi bán đấu giá sẽ tổ chức một bữa tiệc để tiếp đãi những người tham dự nay lại đổi thành tiệc đính hôn . Vì vậy mà khách mời phải tăng lên mấy lần , bao gồm cả đối tác làm ăn của Tatsuji gia nữa .

Hiệu suất làm việc của bà ngoại thật là đáng sợ . Chỉ tới buổi chiều hôm đó mà bọn họ đã phải đi thử lễ phục rồi . Tuy không phải là kết hôn nhưng nghi lễ vẫn chẳng khác là bao , có chăng là Tiêu Dao còn chưa phải mặc váy cưới . Bà ngoại rất hưng phấn , vì vậy mà tự động ôm việc vào người , khiến cho hai người trẻ bọn cô lại nhàn hạ . Chỉ tiếc cho hai ngày đi chơi không cánh mà bay .

... ..

Bởi vì không chịu được Tiêu Linh làm nũng, Âu Dương Hàn dẫn cô ta đi mua sắm. Hắn ta thật không ngờ, tại đây có thể gặp được Tiêu Dao cùng Ryo. Không phải là gặp, mà là nhìn thấy hai người họ thông qua cửa kính trong suốt. Khoảnh khắc Tiêu Dao bước ra từ phòng thay đồ, hai mắt hắn ta đều trừng lớn. Người kia, thực sự là kẻ chỉ có bề ngoài mà không có đầu óc hắn từng biết sao?

Tiêu Dao mặc một chiếc váy màu xanh dương dài tới gót chân. Làn váy mềm mại nhẹ nhàng lay động, dưới ánh chiều tà giống như một tinh linh lạc bước nhân gian. Dáng người yếu đuối, khuôn mặt xinh đẹp không chút tì vết. Một đôi con ngươi linh động hàm chứa xuân thủy khiến người ta nhìn thấy mà tâm hồn nhộn nhạo. Mái tóc dài được búi cao lên để lộ ra cổ trắng ngần, một vài sợi tóc được thả xuống hai bên mang tai càng thêm vẻ dịu dàng. Cả người cô toát ra vẻ cao quý thánh khiết không thể xâm phạm. Trên môi luôn treo một nụ cười tươi tắn bùng bùng sức sống.

Ryo nhìn thấy cô mà ngẩn người. Trong mắt toát ra vẻ si mê không hề che giấu. Cô ngưng ngừng tránh né ánh mắt hắn, nhắc chân tiến lại gần. Giọng nói nhỏ nhẹ giống như hoàng anh xuất cốc:

"Thế nào? Có đẹp hay không?"

Anh đứng lên, dáng người cao lớn che lấp cả ánh nắng ngoài cửa kính, cúi đầu bên tai cô thì thầm:

"Vợ của anh thực sự rất xinh đẹp"

Hơi thở mát lạnh phả vào bên tai khiến cả người cô khẽ run. Trái tim bối vì một câu nói của hắn mà nhảy lên kịch liệt. Cô bất mãn, giả vờ lườm hắn một cái để che giấu bối rối của mình. Ánh mắt này chẳng có chút lực sát thương nào, lại càng giống như đang làm nũng khiến tâm hồn ai kia nhộn nhạo, suýt nữa thì không kiềm chế được mà hóa thân thành sói. Chỉ là, hắn vẫn đủ kiên nhẫn, sớm thôi, cô sẽ là người phụ nữ của hắn.

Hắn trở lại chỗ ngồi, mở chiếc hộp vuông trên bàn ra. Bên trong là một bộ trang sức gồm vòng cổ, hoa tai, nhẫn. Mỗi một món đều được chế tác tinh xảo, bên trên khảm những viên pha lê hình giọt nước trong suốt. Hắn cẩn thận mà kiên nhẫn đeo từng thứ giúp cô. Tựa như tìm được chủ nhân, trang sức ở trên người cô tỏa ra ánh sáng lấp lánh. Cô giống như nữ thần khiến cho người ta đui mù, chỉ có thể ngẩn cổ mà ngược nhìn chứ không dám có bất kỳ ý nghĩ xấu xa nào.

Cao quý mà bất khả xâm phạm.

Âu Dương Hàn nhìn hai người thân mật mà trong lòng chua loét. Hắn bỗng dưng cảm thấy trống rỗng chưa từng có, giống như mất đi một thứ rất quan trọng. Trong lòng có một âm thanh không ngừng kêu gào hắn phải đi đoạt lại cô về.

Sau khi nói Tiêu Linh cứ tùy tiện, anh ta nhanh chóng nhắc chân hướng về phía hai người đang thân mật ở đằng xa.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chương 11 : Mất mặt (1)

Trong khi hai người đang nồng tình mật ý, bất chợt trên tay cô xuất hiện một lực đạo kéo lui về phía sau. Kế đó là giọng nói của kẻ mà cô chán ghét nhất:

- Tatsuji tiền sinh, cô ấy là vị hôn thê của tôi.

Âu Dương Hàn cắn răng nhấn mạnh ba chữ "vị hôn thê", hắn ta vô cùng chờ mong nhìn thấy vẻ mặt bất khoái của Ryo. Chỉ là, khiến hắn ta phải thất vọng rồi, trên khuôn mặt tuấn tú kia chẳng có một tia dao động, duy chỉ có ánh mắt là thủy chung chăm chăm vào bàn tay đang nắm lấy tay Tiêu Dao của Âu Dương Hàn. Rõ ràng anh không hề nói chuyện, khuôn mặt vẫn giữ nguyên sự ôn hòa như cũ nhưng những người đang có mặt ở đây lại cảm nhận được một loại áp lực vô hình. Không khí bị đè nén đến mức khó chịu khiến người ta hít thở không thông.

Vậy mà hiển nhiên có một người lại không thấy vậy, không phải ai khác ngoài đương sự Tiêu Dao. Biểu hiện của cô giống như không hề hay biết hai người đàn ông này vì mình mà gây mâu thuẫn. Nhưng nếu quan sát kỹ, nhất định sẽ thấy hai mắt cô đang tỏa sáng, đó là một loại quang mang ẩn chứa vui vẻ và hưng phấn. Đương nhiên rồi, cô có thể không hưng phấn được sao, bởi lẽ từ lần đầu gặp anh, cô chưa từng thấy anh tức giận. Mà bây giờ anh lại đang tức giận vì cô, không phải chứng minh trong lòng anh rất quan tâm cô hay sao, chỉ ít anh cũng thực sự để cô ở trong lòng. Phát hiện này không khác gì Colombo tìm ra Châu Mỹ, khiến cả người Tiêu Dao lâm vào một loại trạng thái hạnh phúc khó tả. Hơn nữa, khi Ryo ghen thật đúng là khác người thường, làm cho anh có một mặt đáng yêu chết người!

Cái ánh mắt không coi ai ra gì chiếu thẳng lên mặt anh kia, mười phần là bộ dạng chờ xem kịch vui làm sao Ryo có thể không phát hiện. Anh chỉ đơn giản là bối về một ánh mắt vô cùng bắt mắt đấy, trong đó bao hàm thái độ dung túng cùng vô hạn sùng bái, giống như dù trời có sập xuống anh cũng sẽ gánh vác thay cô, vì cô mà tạo ra cả khoảng trời vô ưu vô lự. Tiêu Dao trong nháy mắt có chút thất thần, trong lòng tràn ngập cảm động, rõ ràng cô và anh mới chỉ quen biết vài ngày nhưng anh lại đối với cô vô cùng tốt, chỉ cần có muốn kẻ cả là sao trên trời anh cũng nhất định vì cô mà háo xuống.

Trải qua hai kiếp , cô càng không bao giờ tin tưởng vào tình yêu , nhưng chính giây phút này , trong đôi mắt ấy , cô chỉ nhìn thấy duy độc bóng dáng mình , tựa như cô đối với anh là cả thế giới .

Suy nghĩ kĩ một chút , cô đột nhiên lại giật mình nhận ra , cô đối với anh có tin tưởng cũng có ý lại , khi anh ôm cô vào lòng , cô nhất định sẽ đổ mắt rồi lại cảm thấy an tâm chưa từng có , nhìn anh ghen lại giả bộ điềm tĩnh , trong lòng ngọt như ăn mật . Có thể đây chưa phải là yêu nhưng tuyệt đối là thích , thích anh vô tư dùng túng lại vì cô trêu chọc mà lộ ra bộ mặt bất đắc dĩ . Rõ ràng ghét phiền phức lại kiên nhẫn bởi cô đi dạo ... Thì ra , cô thích anh nhiều như vậy , lần đầu tiên Tiêu Dao làm sáng tỏ lòng mình , cũng tự nhủ với bản thân phải bám chặt lấy anh cả đời , khiến cho phần ôn nhu kia mãi mãi chỉ thuộc về cô cũng như trong đôi mắt xinh đẹp kia cũng chỉ có bóng hình cô lưu lại !

Ryo không hề hay biết chỉ một cái nhìn của anh cũng có thể tạo ra sóng to gió lớn trong lòng cô gái nhỏ , lúc này anh chỉ nghĩ tới làm thế nào để đá bay tên chướng mắt này .

- Vị hôn thê ?

Ryo giọng điệu vô cùng bình thản nhưng lại ẩn chứa mùi vị nguy hiểm . Nhìn qua nhất định sẽ tưởng rằng anh chỉ là đơn thuần đặt ra nghi vấn nhưng chỉ có Âu Dương Hàn mới cảm nhận được địch ý cùng rét lạnh tận xương . Đặc biệt là đôi mắt kia lại như có như không đánh giá hai bàn tay đang nắm vào nhau , thần sắc tựa như đang ở quyết định xem nên làm thế nào để xử lí kẻ dám đặt chân lên lãnh thổ của mình . Âu Dương Hàn bị anh nhìn tới mức cả người run run , ánh mắt kia giống như mảnh thú vậy khiến trán hần toát ra một tầng mồ hôi mỏng , bàn tay cũng buông lỏng xuống .

Ryo hài lòng với sự thức thời của hần ta , điềm nhiên kéo Tiêu Dao vào lòng mình , một tay ôm ngang eo cô , một tay vuốt ve bàn tay cô vừa bị nắm chặt đến đỏ lên . Sau đó làm một hành động mà người ta không ngờ tới được : vươn lưỡi liếm lên mu bàn tay cô . Tiêu Dao run lên , cánh tay đang định kéo về lại bị một ánh mắt không hài lòng ngăn trở . Cô xấu hổ đến nổi mặt đỏ bừng , cảm giác tê dại từ bàn tay truyền tới khiến cô rụt cổ lại , cái đầu nhỏ dán vào ngực anh không dám ngẩng lên . Trong lòng lại thầm nguyên rủa , anh có cần phải hẹp hòi thế không hả ???

Âu Dương Hàn bị hai người không coi ai ra gì chọc tới nổi tức run người , lại nhớ tới hành động không có tiền đồ vừa rồi của mình , chỉ vì một ánh mắt của người ta mà sợ như chó cụp đuôi , dễ dàng thất bại quả thật là mất hết cả mặt mũi . Anh ta không cam lòng lớn tiếng nói ;

- Đương nhiên cô ấy là vị hôn thê của tôi , tôi thật không ngờ anh lại có thói quen cướp đồ của người khác !

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Chương 12 : Mất mặt (2)

Nghe thấy câu này , mày kiếm không tự chủ được nhủ lại , khóe môi hiện hiện nụ cười châm biếm :

- Thứ nhất , cô ấy không phải là “thứ “ gì đó , thứ hai , tôi thấy Âu Dương thiếu còn rất trẻ mà , không ngờ đầu óc lại có vấn đề , chuyện anh cùng đại tiểu thư của Tiêu thị hủy bỏ hôn ước vẫn còn là tin tức nóng hổi đây , hình như còn nằm trên trang nhất báo thương nghiệp thì phải , đương sự như anh lại có thể hùng hồn tuyên bố cô ấy là vị hôn thê của mình , đã mặt dày tới bậc này , tôi thật là cam bái hạ phong , bội phục bội phục .

Một lời mỉa mai rõ ràng như thế nhưng Âu Dương Hàn lại không thể phản bác , trầm mặc nhận sự chỉ trích của mọi người xung quanh . Hần ta lúc đó chỉ là nhất thời tức giận mới làm ra chuyện ngu xuẩn này nhưng mà anh ta tin chắc Tiêu Dao rất yêu mình , dù mình có đá cô ta thì cô ta cũng nhất định sẽ bám theo như đĩa dính .

Nhưng bây giờ nhìn cô nhu thuận dựa vào lòng người đàn ông khác , ánh mắt nhìn hần ta rõ ràng khinh bỉ cùng coi thường khiến hần ta không không chế được mà vô cùng tức giận , lồng ngực như bị thứ gì đè nặng tới khó thở , đột nhiên hần ta cảm thấy sợ hãi mơ hồ , chẳng lẽ cô lại thực sự vứt bỏ hần ta? Không thể nào , hần ta không bao giờ cho phép chuyện đó xảy ra , một con cò quan trọng như vậy hần ta không thể đánh mất!

Chỉ là , ghen tị luôn khiến người ta biến thành ma quỷ , một kẻ kiêu ngạo như hần ta làm sao có thể chấp nhận một Tiêu Dao lúc nào cũng bám lấy hần ta , đau khổ cầu xin hần ta yêu cô lại có thể đá hần ta như giày rách nhanh chóng sà vào lòng một người đàn ông bất cứ mặt nào hần ta cũng không thể so sánh!

- Tiêu Dao , tôi thật không ngờ cô lại có thể đi tìm tình mới nhanh như vậy , đúng là ả đàn bà dám dăng , chỉ biết quyền rũ đàn ông!

Dù có bình tĩnh đến đâu nhưng nghe người ta nhục mạ mình như vậy cô vẫn không tránh khỏi tức giận . Nhưng mà cô còn chưa kịp làm gì thì người đàn ông bên cạnh đã ra tay trước .

Anh ưu nhã nhấc chân lên , không hề báo trước mà tặng cho Âu Dương Hàn một cú đá . Lực đạo mạnh đến nỗi , một người đàn ông to cao như Âu Dương Hàn bay thẳng về phía sau , cả người đập mạnh lên bức tường . Hai mắt hần ta tròn tròn như không thể tin , sau đó ôm ngực phun ra một ngụm máu rồi ngất xỉu .

- Xử lí cho tốt

Để lại một mệnh lệnh ngắn gọn cho thuộc hạ rồi nhanh chóng ôm eo Tiêu Dao rời đi , nhìn cũng không thèm nhìn lại lấy một cái.

Chương 13: Chương 13 : Phản ứng của Tiêu Dật

Gặp phải Âu Dương Hàn khiến hai người mất cả hứng thú đi shopping, tùy tiện dạo qua vài lần liền quyết định tới hội trường lễ đính hôn xem mọi thứ đã chuẩn bị tới đâu rồi.

Trong lúc chờ Ryo tới lấy xe, Tiêu Dao tùy ý ngồi uống trà ở đại sảnh. Bỗng trước mắt xuất hiện một bóng người cao lớn, che hết tầm nhìn. Tiêu Dao bức mình, đang định nhắc nhở người kia thì giật mình nhận ra hơi thở quen thuộc:

- Anh hai, sao anh lại tới đây? Giọng nói không che giấu nổi vui mừng.

Còn chưa nghe câu trả lời thì đã nhận được một cái ôm thật chặt, chặt tới nỗi khó thở. Cô không yên lòng hơi hơi giãy giụa, thái độ của anh thật là kì lạ.

- Anh sao vậy, em khó thở

Tiêu Dật hơi mở rộng cánh tay nhưng vẫn không buông cô ra, giọng nói trầm thấp vang lên trên đỉnh đầu:

- Không sao, để anh ôm em một chút là tốt rồi

Dường như anh không muốn cô thấy bộ dạng mình luống cuống, sau khi hít sâu một hơi thì cảm xúc dần bình ổn, anh thả lỏng cánh tay. Lúc này Tiêu Dao mới nhìn rõ bộ dáng phong trần mệt mỏi của anh, dưới viên mắt là hai quầng thâm rõ ràng, mái tóc rối tung, đôi mắt còn hằn rõ tia máu. Hình tượng trầm ổn thường ngày đều mất sạch nhưng không hề lộ xốn chút nào, hơn thế còn tăng thêm một chút mùi vị nam tính quyến rũ. Im lặng một chút anh mới lên tiếng, hỏi rõ nghi vấn trong lòng suốt đêm qua:

- Dao nhi, em thực sự muốn kết hôn?

Nhắc tới chuyện này, cô ngượng ngùng trả lời:

- Đúng vậy - Sau đó như nghĩ tới điều gì, xoát một cái mặt liền lộ lo lắng:

- Xin lỗi vì không cho anh biết sớm, anh đừng tức giận

- Em thích cậu ta?

- Đúng vậy.

- Nếu anh nói không đồng ý thì sao? Em sẽ thay đổi quyết định sao?

- Anh hai, anh ấy thích em, em cũng thích anh ấy, hơn nữa anh ấy rất tốt, anh nhất định sẽ thích anh ấy

Cho dù đã đoán được trước đáp án nhưng trái tim vẫn không tự chủ nhói lên. Anh chưa sót cười, tự nhủ mình là anh trai em ấy, nhất định phải chúc phúc cho tình yêu của cô. Hơn nữa người kia quả thật rất tốt, so với Âu Dương Hàn thì chính là một trời một vực, anh không có lí do để phản đối. Chỉ là, lòng đau quá!

Đúng lúc này, Ryo lấy xe đã trở lại. Tiêu Dật cùng Ryo lần đầu tiên chạm mặt!

- Xin chào, tôi là anh trai của con bé - Lãnh khốc ngàn năm đã trở lại

- Xin chào, anh vợ, cửu ngưỡng đại danh - Hồ ly ngàn năm

Khuôn mặt tươi cười, sóng ngầm hiển lộ.

Chương 14: Chương 14: Ký ức bị vùi lấp

Nơi này là ?

“Học...học...học...”

- Ai vậy ?

Tiêu Dao ngơ ngác nhìn bóng người chạy phía trước kia .

-Khoan đã , tôi muốn hỏi một chút

Cô gái kia dường như không nghe được , bước chân vẫn như cũ không có dấu hiệu dừng lại nào .

Hết cách , cô muốn giơ tay vỗ vai người nọ .Nhưng chính lúc này điều kì dị đã xảy ra . Bàn tay cô rõ ràng xuyên qua thân thể cô gái . Chẳng lẽ cô lại gặp quỷ ...Không đúng , đây có thể là một giấc mơ , nhưng nó lại mang ý nghĩa gì cơ chứ ?

Đề nén lòng hiếu kì xuống , Tiêu Dao tiếp tục theo dõi diễn biến . Chỉ thấy cô gái chạy vào một nhà kho bỏ hoang , cẩn thận đóng kín cửa . Sau khi quan sát xung quanh thấy không hề có người thì mới thở phào nhẹ nhõm , nhanh chóng nhắc chân đi tới một góc khuất .

Lọt vào tầm mắt là một cô gái đang bị trói chặt chân tay , quần áo rách tả tơi để lộ ra những vết thương tím bầm , nhiều vị trí còn nhìn rõ máu tươi vẫn không ngừng chảy . Mái tóc lộn xộn che kín gần hết khuôn mặt , chỉ lộ ra một đôi mắt giương đầy tơ máu , che kín phần hận .

Đôi mắt này thực sự quá quen thuộc nhưng không hiểu tại sao mà Tiêu Dao lại không thể nhớ ra nổi . Toàn bộ suy nghĩ giống như bị xáo trộn , tựa như trí nhớ bị che phủ dưới lớp sương mù , không sao mà thấy được ánh sáng .

Nhưng đúng lúc này , cô gái đã dẫn cô tới đây lại lên tiếng , trả lời câu hỏi mà cô chưa có đáp án :

- Tiêu Dao , ha ha , tư vị sống không bằng chết cũng không tồi chứ ?

Tiêu Dao ? Là cô sao ? Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra ?

- Mày không phải rất giỏi sao ? Gia thế tốt , lại xinh đẹp , có phụ huynh hết thảy che chở yêu thương , có vị hôn phu anh tuấn quyền thế . Từ nhỏ mày đã là công chúa cao quý lúc nào cũng được người khác vây quanh nịnh bợ lấy lòng , còn tao chỉ là con gái của người đàn bà thấp hèn , lúc nào cũng bị người coi thường là dã chủng . Tao với mày vậy mà lại là chị em cùng cha khác mẹ , thật là nực cười đúng không ? Vì vậy mà tao chán ghét mày , căm hận mày thế phải cướp hết tất cả những gì thuộc về mày . Toàn bộ là của tao , là mày đoạt của tao 18 năm qua , bây giờ mày phải trả lại kể cả gia đình , danh phận , vị hôn phu hay những ánh nhìn ngưỡng mộ , nịnh nọt kia . Nhưng mà tao không cam lòng , rõ ràng Tiêu Dật cũng là anh trai của tao cơ mà , tại sao anh ấy trong mắt trong lòng lại chỉ có mày . Mày không thông minh bằng tao , không được mọi người yêu quý như tao , mày kiêu ngạo , mày chua ngoa , mày khinh thường người khác , lúc nào cũng cao cao tại thượng , tại sao anh ấy cứ coi như không nhìn thấy , vẫn sùng bái mày vô pháp vô thiên ?

Cô ta càng nói lại càng điên cuồng , nét mặt vặn vẹo như ác quỷ từ địa ngục

- Tiêu Dao , mày không biết đúng không ? Anh ấy yêu mày , mà tao lại yêu anh ấy !

Cả hai Tiêu Dao đều tròn tròn mắt không thể tin được , Tiêu Linh thấy vậy thì càng cười lớn :

-Ngạc nhiên lắm đúng không ? Hahaha... Tất cả nam nhân xung quanh tao chỉ là để chơi đùa mà thôi . Bọn họ ngay cả một sợi tóc của anh ấy cũng không bằng . Anh ấy mới là đế vương chân chính , ưu tú , cường thế ,tuấn mỹ . Kể cả quyền lực kinh người kia nữa ,không chỉ là tổng giám đốc tập đoàn tài chính Tiêu thị mà còn là thiếu chủ Mafia , thế lực hắc đạo trải khắp thế giới . Anh ấy là hoàn mỹ như vậy , lại vô điều kiện yêu mày vì mày mà từ bỏ tất cả mọi thứ . Thế giới này thật không công bằng ! Mày thì có cái gì tốt xứng đáng anh ấy yêu như vậy ? Chỉ có cái dung mạo hồ ly tình này thôi .

Tiêu Linh nhắc cầm “Tiêu Dao” lên , trong tay xuất hiện một con dao sắc bén , cô ta cười một cách quỷ dị :

- Mày nói xem , nếu tao vạch lên khuôn mặt xinh đẹp này vài vết dao thì anh ấy có còn yêu mày nữa không ?

Nói rồi cô ta giơ con dao lên , lưỡi dao loé lên ánh sáng lạnh lẽo

Tiêu Dao nhìn lưỡi dao lại gần khuôn mặt “mình” mà không thể làm gì , chỉ kịp hét lên một tiếng :

-Không!!!

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

